

כונאבא

"התנגרים" אוטריס לנו, מחלקת הילדים זה שם. ישראל כץ (מצד)

שם: ישראל כץ
גיל: 40
מגורים: שוהם
חבר משפחה: נשוי ואב לילד
עיסוק: חשמלאי
התנדב: כשנה בבית החולים 'איכילוב'
מטו: 'עם חנינה, כל אחד יכול להוציא מתוכו את הליצ'ר

פיצ'ה

למה דווקא ליצנות. "התחלתי להתנדב בבתי חולים עוד בחייתי ילד, כשאמי הייתה אחות. הליצנות קסמה לי במיוחד, אם כי אני מתנדב גם ביחידת החילוץ של צה"ל וכבר סייעתי באסונות בארץ ובעולם". נמנית, אני לא מרגיש שאני נותן אלא מקבל. אם האנשים לא היו מוחילים אליי, לא הייתי שם. כמוכן שלא תמיד קל להגיע לכל אחד, אבל מוצאים את הדרך. לא כל אחד רוצה אותנו, וכשאומרים לנו לא, אנו לא מנדדים".

מסרה קשה לפיצות. "חיה אדם ששוכב ימין ממוסך בבית החולים והיה די מיואס. הוא אמר לי, אותי אתה לא תצלח להצחיק. זה לקח זמן, אבל בסופו של דבר הבנאדם חייך. לאט ובקטנה, אבל חייך". לשבור את הקרח. "יש דרכים לשבור את המבוכה ולפזר את החשש והפחד לכל אחד יש את השיטות שלו. לילדים קטנים לפעמים יש רגישות יתר. חלקם פגניים בבכי כשהם רואים ליצן. צריך לדעת איך להתקרב, איך להיכנס וגם מוזי לצאת. צריך לשלב עדינות וסבלנות, ולנסות עוד דרך, לנחם עוד בלון. בסוף זה קורה".

המוחלה. "לעולם אנהנו לא מדברים עם החולה על המחלה, אנו מנתקים ממוצבו הרפואי של האדם. זה לא ענייננו ואנו גם לא צריכים לדעת".

ילדים או מבוגרים. "לפעמים המבוגרים לא מבינים מה אנו עושים אצלם, הם אוטריס לנו, מחלקת הילדים זה שם. ישנם ליצנים שעובדים רק עם ילדים, אחרים מעדיפים מבוגרים. אצלי אין העדפה, אני תמיד שמח כשיש אנשים עם חוש הומור, שקל להצחיק אותם גם במצבים קשים. אנשים נטולי חוש הומור, ברגעים קשים, בדרך כלל מצבים מוקצן עוד יותר והדבר האחרון שהם רוצים לראות מול העיניים זה ליצן. כשאדם כזה מוחיך בטונו של דבר, זה נותן לי את הכוח להמשיך".

עצב. "היייתה בחורה צעירה ששכבה במחלקה מטפר שבתות. בכל פעם שהגיע יום רביעי היא שוב הועתה, ראיתי איך פניה מתמלאים בעצב. אתה מזכיר לי, היא אמרה לי, יש עוד שבוע עבר ואני עדיין כאן". סוד הליצנות. "להתאים את עצמי לאדם שמולי. ילד או מבוגר, אישה או גבר, להיכנס ברגע הנכון, לצאת מהחדר בזמן ולהפגין הרבה חומור עצמי. כשאחד צוחק על עצמך ויורד על עצמך, כולם נהנים".

רוץ הקסם. "כשאני שומע קול בבי של ילד קטן, אני הולך בעקבותיו. כשאני מגיע אליהם, הבכי נוסק, העיניים נפקחות ופתאום מגיע החיוך האה, שמתפשט על הפנים. זה הרגע הקסום הזה, שעושה הכל".